



Folketingets Socialudvalg

Dato: 9. januar 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 21. december 2007 følger hermed velfærdsministerens svar på spørgsmål nr. 79 (SOU Alm. del).

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

MBN/ J.nr. 2007-6919

Spørgsmål nr. 79:

”Ministeren bedes kommentere vedhæftede artikel fra Nyhedsavisen den 20/12 2008 og især udtalelserne fra direktør i Børne- og Familieservice i Haderslev Kommune, Jens Houmann, om, at kritik af institutioner skal være skriftlig, før man vil reagere. Har de kommunale tilsynsmyndigheder kun pligt til at reagere i forhold til sociale opholdssteder og -institutioner, hvis der foreligger skriftlige indberetninger? Hvordan forestiller ministeren sig i givet fald, at sociale myndigheder skal reagere, hvis man eksempelvis får telefoniske henvendelser fra berørte børn?

Spørgsmålet bedes besvaret samtidig med ministerens besvarelse af SOU alm. del - spørgsmål 49-52 om samme sag.”

Svar:

Kommunen har altid pligt til at reagere, hvis der opstår bekymring for et barn, der opholder sig i kommunen. Det følger af kommunernes generelle tilsynsforpligtelse, jf. servicelovens § 146. Det gælder også børn, som er anbragt i den pågældende kommune af en anden kommune, selvom sidstnævnte har det overordnede ansvar for barnets udvikling under anbringelsen.

En henvendelse fra en tidligere medarbejder om, at børn på et anbringelsessted mistrives, er – afhængig af det nærmere indhold - at sammenligne med en underretning. Personer, som gennem deres virke i offentlige hverv eller i private tilbud, på det offentlige vegne udfører opgaver rettet mod personer med sociale eller andre særlige problemer, har skærpet underretningspligt.

Der er ingen formkrav for underretninger. Kommunen er forpligtet til at vurdere underretningen, uanset dens form. Det vil sige, at kommunen også skal reagere på mundtlige underretninger.

Karen Jespersen

/ Charlotte Søderlund